

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
M. Popovich, Secretary.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-
мі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ВАЖНІ ДАТИ ВЕЛИКОГО ЖИТТЯ.

Володимир Іліч Ульянов (Ленін) народився 23. квітня 1870 року в місті Симбірську. Його батько був директором народних шкіл в Надвожжя. Сам Ленін вчився в класичній симбірській гімназії. В 1886 році умер його батько, а в 1887 році, коли Ленін був в останній класі гімназії, царське правительство повісило Лениного брата Олександра за атентат на царя Олександра III.

В осени 1887 року Ленін з великим успіхом скінчив симбірську гімназію і поступив на правничий факультет Казанського університету, але місяць пізніше з'явився виключений з університету за активну революційну діяльність серед студентів і за-
сланний в село Кукушкіно, Казанської губ. На засланні він починає вивчати твори К. Маркса, та знайомиться з творами Плеханова. На університет його не приймають і поліція в 1888 році заборонила йому виїзд за кордон.

Після того, як Ленинові дозволено повернутися з заслання, він в 1891 році здає іспит на правничий факультет Петербургського університету, переїхав в Самару і тут організував першу самарську групу марксистів. В осени 1893 року вернувся до Петербургу і тут організував перші робітничі гуртки та згуртував докола себе невелику групу інтелігентів-марксистів. В ті часи вийшла його негалавна брошура п. н. "Що таке "приміт-
елі народу" і як вони воюють проти соціал-демократів", в якій він критикував "Народовольців".

В 1895 році під псевдонімом Тулін вийшла його книжка п. н. "Економическое содержание народничества и критика его в произведении Струве", яка викликала одушевлення серед соціал-демократів.

В квітні 1895 року Ленін виїздить за кордон, входить тут в групу "Освобождение труда" і налагоджує нелегальну доставку революційно-марксистської літератури в Росію. Вернувшись назад в Росію того самого року, Ленін організує в Петербурзі "Союз боротьби за визволення робітничої класи", який започаткував соціал-демократичну партію.

В грудні 1896 року поліція арештувала більшість членів союзу і самого Леніна. Але й в тюрмі Ленін не перестає писати, він тайно передає звітам свої прокламації: "На волю". В тюрмі він почав писати свою книжку "Развиток капитализма в Росії".

При кінці лютого, 1897 року, Леніна вислали на Сибір, в село Шушенское, Енисейської губ. На заслання він цілком віддається науковій праці. В 1898 році перший з'їзд Російської Соціал-Демократичної Робітничої Партії заочно вибирає Леніна редактором партійного органу "Робітничої газети". На засланні Ленін закінчив свою наукову працю "Развиток капитализма в Росії".

В січні 1900 року Ленін вертає із заслання і кидається в революційну діяльність. Його знову арештують в Петербурзі, але після трьох тижнів арешту, він виїздить за кордон і тут разом з Мартовим і Потресовим і видає газету "Іскра", докола якої гуртуються всі марксистські російські сили.

В 1902 році вийшла його книжка "Що робити", яка висвітлює в марксистському дусі всі важні питання громадського руху тих часів і затвердила Леніна, як вождя російської соціал-демократії.

В 1903 році на партійному з'їзді в Лондоні відбувається розкол російської соціал-демократії на меншовиків і більшовиків. Провідником останніх стає Ленін і лишається ним до кінця свого життя. Вийшовши із складу редакції "Іскри", яка разом з Плехановим перейшла до меншовиків, Ленін створив першу чисто більшовицьку газету "Вперед", в якій писав, що шлях, який вибрали меншовики, веде їх в лави буржуазії.

В 1904 році збільшується революційний рух в Росії і Ленін стає його провідником та закликає до повстання, до повалення царату та встановлення диктатури пролетаріату і селянської бідноти. В 1905 році третій (більшовицький) з'їзд партії поставив Леніна на чолі Центр. Комітету і газети "Пролетар", в якій він почав заважати проповідувати збройне повстання пролетаріату в Росії та встановлення його диктатури.

При кінці 1905 року Ленін вернувся в Росію, щоб тут руководити революційним рухом і зв'язався з провідниками збройних повстань в Москві і Петербурзі.

Коли революція в 1905 році розгортається і настали часи чорної реакції, багато молодих партійників розчарувалися і почали проповідувати ліквідацію партії, але Ленін завзято бореться проти цього, іде знову за кордон, і 1906 року, після об'єднаного з'їзду меншовиків і більшовиків, вертає назад в Росію та організує разом з іншими Кронштадське і Свеаборзьке військове повстання.

В 1907 році, після цілковитого здушення революції, Ленін знову їде за кордон і тут віддається науково-революційній праці, ні на хвилину не пориваючи зв'язів з революційними масами. В ті часи (1910 — 1913 рр.) він стає одним з провідників II. Інтернаціоналу.

Коли в 1912 році в Росії знову почали виходити легально робітничі газети, Ленін переїздить з Швейцарії до Галичини, щоб бути ближче і керувати знов наростаючим революційним рухом в Росії. Звідси він керує більшовицькими газетами в Росії і роботою більшовицької фракції в Державній Думі.

Війна 1914 року захопила Леніна в Галичині, де його австрійські влади арештували, однак йому вдалося вийти на волю і переїхати в Швейцарію. Другий Інтернаціонал розпадається, соціал-демократів захоплюється патріотичним дурманом та йде "боронити вітчизну", і Ленинові з великим трудом вдається зібрати докола себе недовірливих соціал-демократів, що залишилися вірні революційному рухові.

У вересні 1915 року Ленін стоїть на чолі відомої Циммервальдської конференції, яка започаткувала III. Інтернаціонал, а в 1916 року проводить такою самою конференцією в швейцарському селі, Кенталі. На цих конференціях він видиває з новою силою клич: "Війна війні".

В берні 1917 року вибухає революція в Росії, а 3. квітня того-ж таки року, Ленін, з гуртом інших більшовицьких провідників, приїжджає в залпобомованому вагоні через Німеччину в Петроград. Тут він стає на чолі революційного руху і проголошує клич "Вся влада Радам" і при кінці жовтня (по старому стилю) 1917 року переводить цей клич в життя. Від часу захоплення робітниками і селянами влади в свої руки, Ленін стає головою Ради Народних Комісарів і остає ним до самої смерті.

Соціал-революціонери, вороги пролетарської революції, стараються усунути Леніна зі шляху провідника тої революції і 30. серпня 1918 року Фаня Каплан стріляє до Леніна та тяжко його ранив. Ленін вилікує і знову вертає до праці.

Надмірна віддальна праця підірвала його сили і в літі 1922 року він тяжко захворів. Пару місяців пізніше він трохи одужав і не дивлячись на заборону лікарів, вернувся знову до праці. В листопаді 1922 року він на робітничих з'їздах виголосив три історичні програмові промови (промова на з'їзді металівців), а 16 грудня новий удар — параліч правої руки і правої ноги.

В місяці лютий 1923 року він ще в постелі диктував свої політичні статті, а в берні 1923 року дістав параліч правої половини цілого тіла.

За пару місяців перед смертю його здоров'я значно покращало і він навіть почав ходити без посторонньої допомоги. Але його навістив новий удар і 21. січня 1924 року, за 10 хвилин до семи години вечером, Ленін умер в селі Горки, недалеко Москви.

Ленін умер — але жие ленінізм і буде вічно жити!

Зібрав Волинський.

Н. ЛЕНИН
підчас своєї недуги в інвалідному кріслі.

ЛЕНИН

Ти не сказав: Прийди до мене
Усі страждати і раби.
Ти сам повстав за визволення,
Щоб на землі життя злиденне
Раєм було для бідноти.

Ти не сказав: Терпіння і ждіння,
Тому, що терпіння вже віки,
Бо тільки відними ті діти,
Що вільні в них були батьки;
За волю кривдjenних пові ти...

Ти не сказав: Платіть хлібом,
За глум, зневагу і розбій.
А ти гукнув: Не гніться сліпо.
Нам паразитів не потрібні,
Добудьте волю в боротьбі!

І ти сказав... І не для слави
Пішов у бій за новий лад;
А за тобою цілі лави,
Голодних, кволив, сукорлявих
Рабів, — олевених ягнят.

І світ неправди, кривди, муки,
В крові ти чорній докінчив
І мільони мас, кому ти
Поміг звільнитися від рабства руки,
Благословляють твій почин.

І на віки твоє імення,
Як промінь світої зорі,
Буде в буття світи темне,
І гаслом стане слово: Ленін
На прапорах пролетарів!

Василь Яблунський.

Ленін і його дружина Крупська в товаристві робітничих дітей.

НАЙВИДАТНІШІ ПРОВІДНИКИ КОМ-ПАРТІЇ ПРО ЛЕНИНА.

УРІВНИК З ВІДОЗВИ П. ВСЕСОЮЗНОГО З'їЗДУ РАД І З ПРОМОВ ВИГОЛОШЕНИХ НА НЕМУ 26. СІЧНЯ, 1924 Р., ДЕНЬ ПЕРЕД ПОХОРОНОМ ЛЕНИНА.

З ВІДОЗВИ П. ВСЕСОЮЗНОГО З'їЗДУ РАД.

Невгамованим вулканом революційної енергії був Ленін. В ньому бушувало ціле море підземної революційної лави. Але вбравши в себе все краще, що давала стара культура, маючи в своїх руках чудове знаряддя марксистської теорії, він, людина грози і бур, вводив могутню всебічну стихію маси в бетонні береги революційної діяльності й розуму. Його здатність до передбачення була колосальною. Його вміння організувати маси було дивовижним. Він був найвидатнішим полководцем всіх країн, всіх часів і всіх народів. Він був полководцем нового людства і світу, який визволяється.

Ленін помер, але Ленін живе у мільйонах сердець. Він живе в могутнім припливі людських мас. Він живе в великому союзі робітників, селян і пролетарів всіх поневолених націй. Він живе в колективному розумі комуністичної партії усього світу. Він живе в

робітничій диктатурі, котра, як грізна фортеця, стоїть на кордоні Європи й Азії.

Ленін мав всі ключі до душ навіть самих відсталіх частин робітників і селян. Проходячи в саме серце людських шарів, він будив у них свідомість, їх класовий інстинкт. Він виводив на шлях найбільш затурканих, найбільш поневолених. Перед лицем владарів світу він кинув у маси, які повстали, протест, шалено-сміливе гасло: "Вся влада радам". І це чудо почало робитися. Ростає й міцніє союз наших держав. Для нового життя повстають з найглибших низин нові люди, прості робітники й робітничі, селяне й селянки. Вони все більше, все частіше, все рішучіше беруться за ричаги державної влади й крок за кроком змінюють все старе, трухляве й негідне. Після кривавих боїв стає на ноги наша країна. Зростає царство праці, царство робітників і селян.

З ПРОМОВИ ТОВ. ЗІНОВЄВА.

Трудящі люблять Леніна.

Я нагадую собі, товариші, один момент з диневих днів 1917 р., коли після першого розгрому петроградських робітників і кронштадських моряків, Володимир Іліч повинен був ховатися недалеко від Се-
сторської, в шалаші (рибачий хатині). Про це багато робітників і селян добре знають.

Після розгрому петроградських робітників, частина робітничої класи, як і раніш, вірила в те, що Володимир Іліч є для них провідна зірка. В той час Керенський і Церетелі поставили всіх на ноги, щоб наїти Іліча. В газетах тодішнього часу ви можете прочитати, що всі собаки карного розшуку були послані по слідах Володимира Іліча. Як би його тоді наїли, то тут би на місці й розірвали-б. Порівняйте той момент, коли великий Володимир Іліч повинен був ховатися в шалаші і мокнути під дощем, з теперішнім моментом, коли Володимир Іліч згуртував навколо себе увесь народ.

Володимир Іліч вийшов і сам повів робітничу класу. За цей час він став нам особливо близьким, рідним для всієї країни. Ми бачили 13-літнього хлопця, що плакав ридючи, коли ми виражали Ілічеве тіло з села Горки; ми бачили натовп селян і селянок, котрі в своїх серцях затаїли жабу.

Про Володимира Іліча ми можемо сказати, що ні один із революційних борців, ні один з провідників людства, не мав такої любові, ніхто не мав такого великого щастя, яке

припало на долю Володимира Іліча.

Спадщина Леніна.

Після великого вождя і учителя залишилося величезне багатство — це Союз Радянських Республік і міжнародна організація — Комуністичний Інтернаціонал. І те і друге у однаковій мірі є витвором Володимира Іліча, котрий висловлював настрій і дух найширших трудящих мас так, як ніхто інший. Ніхто не поклав стільки праці на справу утворення Комуністичного Інтернаціоналу, як це зробив тов. Ленін, нікого робітників усього світу не люблять такою щирою любов'ю, як люблять Володимира Іліча. На його шасти впадо стати героєм не тільки свого рідного народу, а і усього міжнародного пролетаріату. Наші комуністичні лави мали за щастя працювати, боритися, перемогати, а іноді і зазнавати поразок, під керівництвом Володимира Іліча. Володимир Іліч світив зіркою, надаючи всім бадьорості, коли говорив про велике майбутнє, про перемогу борців, які остануться живими.

Наша партія буде єдиною, і тепер вона з'єднає свої лави тісніш ніж коли небуло. Кожен рядовий і передовий учасник нашої партії краще віддасть відрізати собі праву руку, а ніж зробити який-небудь крок, котрий в будь-якій мірі нарушить єдність Р.К.П. або радянської влади. Єдність партії — це великий скарб, котрий залишив нам Володимир Іліч і ми бережемо його, як зіницю ока.

З ПРОМОВИ ТОВ. БУХАРІНА.

У чому-ж сила тов. Леніна?

І дійсно, — у чому-ж була сила тов. Леніна? В чому-ж чарівна, приваблива влада? В тому, що він вмів не тільки говорити масам, але вмів і слухати. Тов. Ленін був велетнем, який був зв'язаний тисячами проводів з серцями робітників та селян, що вперше стали на кінці історії.

Тов. Ленін підійшов до робітника й селянина не зверху, але як близький товариш та друг. Підійшов до нього, керуючись не своїм настроєм та почуттям, але після довгої наукової праці. Нам треба вчитися, тисячу разів вчитися в тов. Леніна тому особливому підходу, яким він брав серце робітника та селянина. Тов. Ленін ніколи не говорив з викру-

тасами, ні одного незрозумілого слова не вийшло з його уст. Він завжди говорив так, щоб його зрозуміло найглухіше село.

У всіх промовах тов. Леніна відчувається надзвичайна чутливість до тих, які тільки що підіймаються і роблять перші кроки шаблями громадського життя. Тому Володимир Іліч був магом і чарівником, володів розумом і почуттям мільйонів. Тому, коли суперечності капіталістичного режиму

війна, голод та затьняні бої спричинилися до виявлення масового невдоволення, Володимир Іліч, як досвідчений керівник, став на чолі цієї руїни революційної стихії й керував нею так, як тогочасні інтереси робітничої класи.

З ПРОМОВИ ТОВ. СТАЛІНА.

С.Р.С.Р. підпора світового пролетаріату.

В чому сила нашої країни? Тільки в тому, що наша країна держиться на союзі робітників і селян, що вона одиначею союз вільних національностей, що її захищають могутні руки Червоної Армії і Червоної флотії. Сила нашої країни полягає й в тому, що вона має глибоке співчуття й неперорну підтримку в серцях робітників і селян усього світу. Робітники й селяне всього світу, хотять зберегти Республіку Рад, яко стріду, пущену вмілою рукою тов. Леніна у стан ворогів, яко підпору своїх надій на визволення від гніту експлуататорів, яко вірний маяк, що вказує нам шлях до визволення. Вони хотять зберегти її і не дадуть зруйнувати капіталістам та поміщикам, — в цьому наша сила, в цьому сила трудящих всіх країн, в цьому слабкість буржуазії усього світу.

Тов. Ленін ніколи не вважав Республіку Рад за самоціль. Він завжди вважав її за необхідне кільце зміцнення революційного руху в країнах Заходу й Сходу, за необхідне кільце для поліпшення перемоги трудящих усього світу над капіталом. Він знав, що таке розуміння є правильне не тільки з погляду міжнародного, але й з погляду збереження самої Республіки Рад.

ТОВ. РАКОВСЬКИЙ ПРО ЛЕНИНА

Ленін був не тільки теоретиком класової боротьби й соціальної революції, але й своїм прикладом гармонійного сполучення діла зі словом, теорії з практикою й тою майже надлюдською витриманістю, яку він виявив за всю свою діяльність, в епоху жорстоких криз, які переживав міжнародний соціалізм, він довів, що і в майбутньому головною умовою перемоги робітничої класи лишається йти без жадних вагань своїм шляхом, був жадним поступком, без жадного у-
годовства.

Тов. Ленін ніколи не гнався за популярністю. Та ніби на кару за його органічну огидливість до "популярності" і "слави", він тепер є найпопулярнішим вождем революції. В хаті італійських селян Калабрії портрет Леніна там, де колись був портрет Гарібальді. У хатинах селян Балканського усього міжнародного простора, що не відмовилися ще від своєї наївної віри, повируч з іконами божої матері, висить "штампа" з портретом тов. Леніна. В найдавніших зарисовках Центральної Азії відоме його ім'я. Його зовуть "пророком Алаха". Пророком Алаха Ленін не був, бо про самого Алаха йому мало відомо, та він став пророком і більше, ніж пророком, він став вождем всього всесвітнього пролетаріату.

ТОВ. СКРИПНИК ПРО ЛЕНИНА.

Вся наука тов. Леніна в національній справі, що практично вилася в Спілку Соціалістичних Радянських Республік, служить пролетаріатові могутнім знаряддям в його боротьбі з капіталом. І це є великим досягненням світової робітничої класи. Працюючи маси капіталістичних країн приймають науку Комуністичного Інтернаціоналу, що його засновано т. Ленином, як науку чистої революційної боротьби за владу пролетаріату. Пропор Комуністичного Інтернаціоналу для всіх соток мільйонів пригноблених колоніальних народів Сходу є прапором боротьби за національне визволення згід з західно-європейського та американського імперіалізму. Універсальний (ріжноманітний, загальний охват), який є основним в науці Леніна, у цьому виливається в повній мірі.

Чи ви ворог своїм приятелям?

Коли ні, то чому не постарайтеся, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельську послугу, як зробите їх передплатниками "У.Р.В."